

Waarde gemeente, beste vrienden.

Sta mij toe voorafgaand aan de mensenwijdingsdienst kort iets te zeggen over de omstandigheden die ons sinds enkelen dagen diep raken. We leven in een bewogen tijd en veel harten zijn vervuld van grote zorgen en angsten en voor velen in het oorlogsgebied in Ukraine zelf met echte doodsangst. Honderdduizenden mensen of een veelvoud daarvan waaronder veel kinderen zijn ontheemd en op de vlucht.

In de voorbije week vonden op veel plaatsen gebedsbijeenkomsten plaats en zo ook hier in onze kerk. De gedachten en gebeden gingen en gaan daarbij in het algemeen uit naar de mensen in Ukraine. We denken dan aan het onnoemelijke leed dat ontstaan is en verder ontstaat door niets ontziend militair geweld, door de uiterlijke verwoestingen van woonhuizen op grote schaal en van cultuurgoed. We denken dan ook aan de diepingrijpende trauma's bij volwassenen en kinderen die groter zijn dan dat ze in één leven verwerkt en overwonnen zullen kunnen worden.

We bidden voor onze geestverwanten in de Christengemeenschap in de twee gemeenten in Ukraine en een gemeente in Rusland. We denken aan de priesters Tatjana Nechytailo in Kiev, aan Andrej Ziltsov in Odessa maar ook aan Annouschka Geyer in Moskou die vreedzame wandelingen door de stad maakt en zo ook het risico aangaat opgepakt te worden zoals velen al is overkomen. We kunnen hun berichten lezen die rondgestuurd worden.

We bidden voor de machthebbers en politieke leiders. Gewone menselijke en politieke bemoeienis lijkt tot nu toe te hebben gefaald al worden er weer pogingen ondernomen. 33 jaar na de val van de muur is er geen 'huis van Europa' ontstaan waarover Michael Gorbatsjov indertijd vanuit zijn visioen sprak. Dat is een zware morele erfenis die vele politieke leiders dragen en daarbij niet in het minst ook westerse leiders en instituties.

We bidden zeker ook voor Vladimir Poetin. Hij omringt zich door een kring van 4 à 5 haviken die hem als een gordel omvatten met ideeën omtrent de loop der geschiedenis en een beoogde toekomst, met selectieve informatie en niets ontziende militaire adviezen. Vanuit een bepaald perspectief lijkt het haast een occulte cirkel te zijn met een heel eigen ideologie en zicht op de werkelijkheid. Met een heel eigen dynamiek die haast niet meer te stoppen is en waar alles voor moet wijken. Er lijkt in die kring een inspiratie werkzaam te zijn met cynische onmenselijke trekken. We kunnen de vraag stellen welk geestelijk wezen daartoe inspireren kan.

Menselijk gezien is daar nu niets aan te doen en dat zou kunnen keren al zijn alle demonstraties of sancties natuurlijk een sterk gebaar. We kunnen niet anders dan onze hoop stellen op geestelijke machten die in dienst staan van het Goede, in dienst van Christus. Mogen we niet in een voortdurend gebed bidden tot de aartsengel Michaël die ook de beschermengel van de stad Kiev is? Dat hij zijn geestelijke volmacht laat uitstromen om de gedachten en gevoelens en de wil van de beleidsmakers in het Kremlin ontvankelijk te maken voor andere opties dan die ze nu nastreven? Maar ook de westerse leiders te inspireren tot andere antwoorden perspectieven dan die tot nu toe golden. Laten we bidden dat er geen fatale grens overschreven wordt.

Laten we in het gebed van de mensenwijdingsdienst deze gebeden mee opstijgen en bidden om de genade van vrede.

Laten we ook bidden voor alle gestorvenen zowel burgers als militairen, zowel voor die uit Ukraine als voor de jonge en in wezen misleidde gesneuvelde Russische jongens. Laten we bidden voor allen die gestorven zijn en dat zij vanuit de wereld waarin zij nu zijn binnengegaan impulsen laten uitgaan die tot vrede leiden.

Mogen de woorden aan het begin van de mensenwijdingsdienst 'die waardig te volbrengen uit de openbaring van Christus, in de verering van Christus en indachtig Christus' daad' vervuld zijn van de diepe wens en ons innigste gebed dat het Goede op aarde zal mogen bestaan.

Ignaz Stegeman.